

Valgfreds (Steenstrup)mente, at man paa Lolland-Falster var særlig begunstiget. Jeg tror dog ikke, at det var det ærede Medlems Mening; det ærede Medlems Stilling overfor denne Sag har bestandig været saaledes, at jeg har Grund til at tro, at det var ikke hans Hensigt at fremhæve os paa Lolland-Falster som særlig begunstigede, men naar han fremdrog dette, var det nærmest for at vise, hvorledes man i den Egn, hvor han hører hjemme, i Forhold dertil er bleven sat noget til Side. Jeg tror, det var Hensigten, hvorfor han fremdrog Exemplet fra Lolland-Falster; men det ærede Medlem talte om de Gaver, der vare sendte tilbage fra Falster, og det er meget rigtigt, men han oplyste, at de vare sendte tilbage med den Bemærkning fra Komiteerne og Autoriteterne, at der ikke var Trang tilstede. Jeg skal dog oplyse, at det nærmest laa i, at Bekjendtgørelsen var stet paa en saadan Maade, at disse Gaver, Centralkomiteens Penge, ikke kunde søges og derfor bleve sendte tilbage; men idet man herfra bevilgede 40,000 Kr. som Tilskud, laa deri en Erkjendelse af, at den Trang virkelig var tilstede, som isølge Centralkomiteens Erklæring ikke syntes at være tilstede. — Jeg skal endnu kun sige et Par Bemærkninger i Almindelighed. Jeg maa bestandig paastaa, at de Byrder, som Digeforholdene paa Lolland-Falster have foranlediget, ere meget trykkelige. — Jeg skal henlede Opmærksomheden paa Noget, som i dette Dieblisk ligger for, og som forekommer mig at tyde paa, at vi, hvor saadanne Foretagender sigte til at beskytte virkelige Landstrækninger, maa komme hen til, at det sker paa Statens Bekostning. Jeg figter herved til de Forslag, der ligge for, om Forsøg paa Sjællands Vestkyst ved Limfjorden og Nisumfjordens Lange. Det er klart, at disse Forsøg foretages nærmest for at sikke de Folk, som bo ved disse store Bugter og Breddinger, mod Oversvømmelser, idet Havet ved Gjennembrud vilde faae meget stor Virkning paa Kysterne rundt omkring. Jeg har ikke hørt, at der endnu har været Tale om noget Statstilskud der. Jeg vilde ønske, at vi maatte naae til at faae Sjællands Vestkyst godt sikret, og at det maatte ske paa Statens Bekostning, men saa vil jeg tillige ønske, at det Samme maa ske paa alle de andre Steder, hvor Forholdene kunne sættes lige dermed. Jeg hører nemlig ikke til dem, der sige om den Slags Foretagende, som f. Ex. en Taler yttrede under Behandlingen af Rocsjufferloven, at den kun vilde komme en enkelt Provinnds til Gode, og at Rigsdagen ikke kan tage Hensyn til en enkelt Provinnds. Jeg tror, at det er uheldigt at tage det saaledes. Hvad der er gavnligt og til almindelig Nytte, bør undersøttes, selv om det kommer en enkelt Provinnds mest til Gode. Jeg tror, vi skulle se ud over det, naar det virkelig er til Gavn og ikke være altfor meget Provinzialister. Jeg indskyder denne Bemærkning, for at vi ikke skulle komme paa Afveje, men at vi kun bør have for

Die, hvad der tjener til det almene Bedste. Jeg skal med disse faa Bemærkninger paa egne og Medforlagsstilleres Begne tage Forslaget tilbage.

Formanden (Krabbe): Vædringsforslaget under Nr. 2 til § 27 er saaledes taget tilbage. Maa jeg spørge, om Noget optager det? (Ophold). Det er saaledes bortfaaldet.

Ordføreren (Berg): Den ærede Minister mente, saavidt jeg forstod ham, at Loven af 24de Mai 1875 gav ham Ret til at give Koncession paa en Tunnel under Besterbro, ei blot for at føre Trafikken ved et Havnespor, men for at føre den over — jeg tager den ene af de omhandlede Planer — paa den anden Side af Besterbro til en ny, stor Godsjernbanestation, og ligeledes Ret til at anlægge en saadan stor Godsstation, eller for saa vidt man skulde gaa til den anden Plan, som er Mindretallets i Jernbanebestyrelsen, til en Foranstaltning i en anden Retning, hvorefter man opførte en hel ny Jernbanestation paa et andet Sted med en lignende eller større Bekostning. — Jeg formaar ikke at læse denne Lov paa denne Maade. Ministeren har ved denne Lov faaet Bemyndigelse til to Ting, for det Første til at give det sjællandske Jernbaneselskab Eneret paa Anlæg og Drift af et andet Spor paa Banestrækningen mellem Hellerup og Klampenborg og for det Andet en Jernbane, der fra Kjøbenhavns Banegaard føres over Besterbro gennem de nye Gader, som agtes anlagte Syd for Besterbro til Kallebostrand, og derfra forbi Langebro ad Kristiansgade over Børsgraven til et Punkt i Nærheden af Nyhavn. Det er Banen, og Forbindelsen mellem Kjøbenhavns nuværende Banegaard og den gamle Banegaard bliver tillige at tilveiebringe ved en Tunnel med dobbelt Spor under Besterbrogade eller ved et Spor fra et Punkt Vest for Frederiksberg til et Punkt paa Havnebanen eller paa begge de nævnte Maader. Der staar endvidere Tale om denne Jernbane, at Ministeren træffer Bestemmelse om Banens Retningslinie, Bygningsmaade, Forsyning med Driftsmateriel og Inventar samt Driftsplanen med Bidere, men der omhandles ikke med et Ord disse øvrige, storartede Planer. Det turde ogsaa være, at Garantsummen i § 5 taler ligesaa bestemt mod Anvendelsen af den Række af Millioner, som det ærede Medlem for Sørg Amts 3die Valgfreds (Zauber) nærmere har udviklet for os. Jeg maa derfor holde fast som en berettiget Anskuelse overfor den ærede Ministers, at enhver ud over det formaal, som omtales i § 1 Nr. 2, gaaende Foranstaltning, hvorved det sjællandske Jernbaneselskab kommer til at anvende store Kapitaler, garanterede eller ikke garanterede, har den ærede Minister ikke Bemyndigelse til efter denne